

ÎNCHEIERE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Firma de Producție și Comerț „Casia Grup” Societate cu Răspundere Limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Pro Business Group” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Firmei de Producție și Comerț „Casia Grup” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 august 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Firma de Producție și Comerț „Casia Grup” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 22 martie 2016,

c o n s t a t ă

La 08 decembrie 2014, SC „Pro Business Group” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva FCP „Casia Grup” SRL cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 06 iulie 2014 a încheiat contractul nr. 50 de vânzare-cumpărare comercială a cimentului.

Susține că, pe parcursul desfășurării activității comerciale și întru executarea obligațiilor contractuale asumate, a livrat în baza comenzii cumpărătorului FCP „Casia Grup” SRL și facturilor fiscale marfă recepționată de către FCP „Casia Grup” SRL fără careva obiecții.

Declară că potrivit facturilor fiscale din 01 septembrie 2014 seria nr. DV6694871, din 11 septembrie 2014 seria DV7134062, din 17 septembrie 2014 seria nr. DV7134186, din 24 septembrie 2014 seria nr. DV7134521, din 07 octombrie 2014 seria nr. DV7134377, din 24 octombrie 2014 seria DV7933687, SC „Pro Business Group” SRL a furnizat marfa în asortimentul solicitat, iar FCP „Casia Grup” SRL a recepționat-o.

Invocă reclamanta că pârâta nu a achitat prețul integral al mărfurilor până în prezent, iar potrivit actului de verificare contabil, FCP „Casia Grup” SRL datorează suma de 202035, 50 lei.

Declară reclamanta SC „Pro Business Group” SRL că la 13 noiembrie 2014 a solicitat pârâtei achitarea sumei datorate în termen de 7 zile bancare, însă ultima nu și-a executat obligația.

Invocă SC „Pro Business Group” SRL că, pe lângă datoria de bază pârâta urmează să achite și penalitatea, stabilită prin contract în mărime de 0,1 % pe zi din suma datorată, ceea ce constituie 9293, 60 lei.

Mai invocă reclamanta, în temeiul art. 619 alin. (1), (2) și art. 585, încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 3182, 7 lei.

Cere SC „Pro Business Group” SRL încasarea din contul FCP „Casia Grup” SRL datoriei în mărime de 202 035, 50 lei, penalității în mărime de 9293, 6 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 3182, 7 lei și compensarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 6436 lei și suma de 6000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în total suma de 226 947, 8 lei.

Pe parcursul examinării pricinii reclamanta și-a majorat pretențiile, solicitând încasarea din contul FCP „Casia Grup” SRL în beneficiul său a datoriei în mărime de 202 035, 50 lei, penalității în mărime de 9293, 60 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 66 251, 7 lei și compensarea taxei de stat în mărime de 8329 lei, în total suma de 285 909, 8 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 22 martie 2016, a fost admisă acțiunea și încasată din contul FCP „Casia Grup” SRL în beneficiul SC „Pro Business Group” SRL datoria în sumă de 202 035, 50 lei, suma de 9293, 60 lei cu titlu de penalitate, suma de 66 251, 70 lei cu titlu de dobândă de întârziere și suma de 8329 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în total suma de 285 909, 80 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 august 2016, a fost respins apelul declarat de către FCP „Casia Grup” SRL și menținută hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 22 martie 2016.

Atât prima instanță, cât și instanța de apel și-au argumentat soluția făcând referire la faptul că apelantul-pârât nu și-a executat obligațiile contractuale ce vizează modul de plată, acumulând o restanță față de intimatul-reclamant, prezentatând instanței careva dovezi ce ar indica faptul stingerii datoriei contestate.

La 30 decembrie 2016, FCP „Casia Grup” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 august 2016 și hotărârii Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 22 martie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie încasată din contul FCP „Casia Grup” SRL în beneficiul SC „Pro Business Group” SRL datoria în sumă de 161 027 lei.

În susținerea recursului FCP „Casia Grup” SRL a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare.

De asemenea a indicat că atât instanța de fond, cât și instanța de apel la examinarea pricinii nu a ținut cont că SC „Pro Business Group” SRL fără acordul în scris al cumpărătorului SRL „Casia Grup” a inclus în facturile fiscale serviciile de transport în valoare de 410 008. 50 lei și a solicitat încasarea lor de la FCP „Casia Grup” SRL în calitate de cumpărător.

Susține că semnătura pe factura fiscală dovedește doar faptul primirii mărfii, persoana care a primit marfa neavând împuternicirea să recunoască careva servicii, la

fel și semnătura contabilului pe actul de verificare nu echivalează cu recunoașterea datoriei, funcție care este exclusiv atribuită administratorului societății.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa recurenteii la 13 septembrie 2016, însă nu se atestă date când a fost recepționată de către recurent, totodată FCP „Casia Grup” SRL în recurs indică că a făcut cunoștință cu decizia recurată la 21 noiembrie 2016.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către FCP „Casia Grup” SRL la 30 decembrie 2016 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 16 februarie 2017, în adresa intimatului SC „Pro Business Group” SRL a fost expediată copia recursului declarat de către FCP „Casia Grup” SRL cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimatul SC „Pro Business Group” SRL nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către FCP „Casia Grup” SRL este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în

care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către FCP „Casia Grup” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurente FCP „Casia Grup” SRL precum că atât instanța de fond, cât și instanța de apel la examinarea pricinii nu a ținut cont că SC „Pro Business Group” SRL fără acordul în scris al cumpărătorului SRL „Casia Grup” a inclus în facturile fiscale serviciile de transport în valoare de 410 008. 50 lei și a solicitat încasarea lor de la FCP „Casia Grup” SRL în calitate de cumpărător, întrucât la recepționarea bunului persoana responsabilă a aplicat semnătura precum și ștampila pârâtului pe facturile fiscale, fapt ce confirmă recepționarea bunurilor și lipsa cărorva obiecții.

Se reiterează că în pct. 3.1. din Contractul de vânzare-cumpărare comercială nr. 50 din 06 iulie 2014 încheiat între părți, este stipulat faptul că, prețul bunurilor va fi convenit de părți pentru fiecare livrare în parte și va fi indicat în factură. Prin urmare prețul indicat în facturile recepționate fără obiecții se prezumă a fi convenit de ambele părți.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurente precum că semnătura pe factura fiscală dovedește doar faptul primirii mărfii, persoana care a primit marfa neavând împuternicirea să recunoască careva servicii, la fel și semnătura contabilului pe actul de verificare nu echivalează cu recunoașterea datoriei, funcție care este exclusiv atribuită administratorului societății, deoarece aceștia sunt angajați ai acestei companii și poartă răspundere pentru orice semnătură ori orice altă acțiune întreprinsă în numele întreprinderii, astfel la momentul semnăturii și-au asumat răspunderea de recepționare a mărfii și plată pentru bunul respectiv.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căroră instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către FCP „Casia Grup” SRL ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Firma de Producție și Comerț „Casia Grup” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic